

Original Article

ข้อเสนอแนะฉบับบีบ

สถานะสุขภาพผู้สูงอายุเขต 17

ลินดา สิริภูบาล

สุภาณี แก้วพินิจ

ศูนย์อนามัยที่ 9 พิษณุโลก กรมอนามัย

บทคัดย่อ	การวิจัยเรื่องสถานะสุขภาพผู้สูงอายุเขต 17 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานะสุขภาพของผู้สูงอายุเขต 17 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุจำนวน 500 คนจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และตรวจทางกาย ระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2552 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยสถิติ ความถี่ ร้อยละ การวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.6 เป็นผู้สูงอายุวัยต้น (60 - 69 ปี) ร้อยละ 57.2 ผู้สูงอายุวัยกลาง (70 - 79 ปี) ร้อยละ 33.2 และเป็นผู้สูงอายุวัยปลาย (80 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 9.6 จบชั้นประถม ศึกษามากที่สุด ร้อยละ 75.4 ส่วนใหญ่สมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 49.6 สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้เอง โดยสมบูรณ์ ประเมินว่าตนเองสุขภาพปานกลาง ร้อยละ 56.4 เป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 45.2 สงสัยภาวะสมองเสื่อม มีภาวะทุพโภชนาการและซึมเศร้าระดับรุนแรง ร้อยละ 6.2, 5.4 และ 2.2 ตามลำดับ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวังติดตามสถานะสุขภาพของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป
คำสำคัญ:	สถานะสุขภาพ, ผู้สูงอายุ

บทนำ

การสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ๓ ครั้งที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีจำนวนผู้สูงอายุ ร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 การสำรวจครั้งล่าสุด พ.ศ. ๒๕๕๐ พบว่าผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.7 คาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.0 ใน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งตามเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติได้กำหนดว่าสังคมใหม่มีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๕

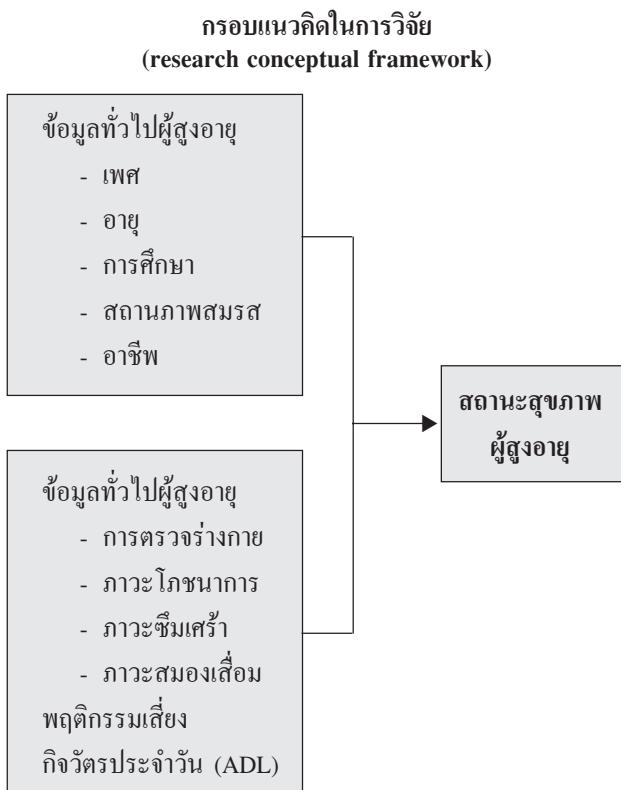
ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 7.0 ของประชากรทั้งหมด ดีอ่าวลังค์มนั้นเข้าสู่ภาวะที่เรียกว่า “ภาวะประชากรสูงอายุ” หรือ population aging สำหรับประเทศไทยถือเป็นที่ผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐.๐ ของประชากรทั้งหมดเป็นสังคมผู้สูงอายุ (aging society) เหตุผลสำคัญสองประการที่ทำให้สัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้แก่ อัตราการเกิดลดลงขณะที่อัตราการเสียชีวิตโดยรวมก็ลดลงด้วย โดยระยะเวลาที่สัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๔ ของประเทศอังกฤษ

แล้วเลส์ ใช้เวลานานถึง 107 ปี ขณะที่ประเทศไทยใช้เวลาเพียง 30 ปีเท่านั้น⁽¹⁻³⁾ แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 10⁽⁴⁾ (พ.ศ. 2550 - 2554) มุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพไทยไปสู่ระบบสุขภาพพอเพียงสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มปัญหาสุขภาพ ระบบบริหาร และระบบบริการสุขภาพที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมที่เป็นทุนทางด้านเศรษฐกิจ ลังคอมและทรัพยากรธรรมชาติและลิงแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งในรูปทภายในประเทศและภายนอกได้กระแผลิกวิตน์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สร้างจิตตนาการสุขภาพใหม่ มุ่งสู่ดุจหมายที่เป็นเอกภาพในการสร้างระบบสุขภาพที่เพิ่งประสงค์เพื่อการพัฒนาสุขภาวะที่เป็นองค์รวมทั้งทางกาย ทางใจ ทางลังคอมและทางจิตวิญญาณ และในช่วงเวลานี้ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติเป็นธรรมนูญสุขภาพทำให้เกิดการรวมพลังทั้งลังคอมเพื่อสุขภาพของคนไทย

อย่างไรก็ได้ เพื่อให้ประชากรผู้สูงอายุซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตมานาน มีความรู้และภูมิปัญญาที่สะสมอยู่ในตนเอง เป็นกลุ่มที่มีคุณค่าต่อครอบครัวและลังคอม ได้รับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ภาวะวัยสูงอายุและคงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพที่ดี ศูนย์อนามัยที่ 9 พิษณุโลก ในฐานะหน่วยงานวิชาการของ กรมอนามัย มีพันธกิจหลักในการศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และมีพื้นที่รับผิดชอบ 5 จังหวัดในเขตภาคเหนือตอนล่าง จึงได้ประเมินเรื่องสถานะสุขภาพผู้สูงอายุเขต 17 เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย แผนงานในการดำเนินงานผู้สูงอายุของศูนย์ฯ และใช้ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่กำหนด (รูปที่ 1)

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 5 จังหวัด จำนวน 396,508 คน



รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยจับฉลากเลือกตัวอย่างจังหวัดละ 1 อำเภอ ๆ ละ 1 ตำบล ในระดับตำบลสุ่มนบุคคลจากทุกหมู่บ้าน สุ่มตัวอย่างจากแต่ละหมู่บ้านอย่างอิสระต่อกัน ทั้งนี้เพื่อให้ตัวอย่างกระจายออกไปในทุกส่วนของหมู่บ้าน โดยขั้นสุดท้ายนั้นนำหน่วยประชากรผู้สูงอายุทั้งหมดในหมู่บ้านมาเรียงลำดับตามอายุและบ้านเลขที่แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic sampling) เนื่องจากมีพื้นที่รับผิดชอบ 5 จังหวัดและเพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงานภาคสนาม ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจังหวัดละ 100 คน รวมทั้งสิ้น 500 คน (รูปที่ 2)

ในขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างจะต้องมีการอบรมตัวอย่างอันได้แก่บัญชีรายชื่อบุคคลตามที่กำหนดไว้ในประชากรเป้าหมาย การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุเพื่อ



รูปที่ 2 พื้นที่ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้เป็นกรอบตัวอย่างนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาและต้องประสานงานขอใช้ข้อมูลจากพื้นที่ซึ่งได้แก่โรงพยาบาลและสถานอนามัยและดำเนินการเฉพาะเพียงตำบลที่ถูกสุมมาเป็นตัวอย่างเท่านั้น อนึ่งกรอบตัวอย่างที่จัดทำขึ้นนี้ผู้วิจัยได้มอบคืนให้กับผู้รับผิดชอบในพื้นที่ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสำรวจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุได้ในระยะเวลาหนึ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (research instrument) คือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2) แบบประเมินภาวะโภชนาการ (Mini Nutritional Assessment : MNA) ของสถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล ศala ya ใช้สำหรับตรวจสุขภาพทางคลินิก แยกกลุ่มขาดอาหารและกลุ่มเลี้ยงต่อการขาดอาหารในผู้สูงอายุ และแบบประเมินภาวะชีมเคร้า 9 คำถาม ของกระทรวงสาธารณสุข 3) แบบประเมินความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน (Barthel ADL Index) 4) แบบคัดกรองสภาพสมองเบื้องต้น (Mini Mental State Examination : MMSE-Thai 2002) ของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ได้ข้อมูลสถานะสุขภาพของผู้สูงอายุครบถ้วนทุกมิติ โดยส่วนที่ 2 - 4 เป็นการประเมินและนำผลที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ คือ

แบบประเมินภาวะโภชนาการ ประกอบด้วยข้อ

คำถาม 2 ส่วน ทั้งหมด 18 ข้อ ข้อที่ 1 - 6 เป็นการคัดกรองผู้ที่เลี้ยงต่อการขาดอาหาร (screening) (คะแนนสูงสุด 14 คะแนน) ข้อ 7 - 18 เป็นการประเมินภาวะโภชนาการ (คะแนนสูงสุด 16 คะแนน) การแปลผล (ตารางที่ 1)

แบบประเมินภาวะชีมเคร้า 9 คำถาม เริ่มจากแบบคัดกรองโรคชีมเคร้าด้วย 2 คำถาม การแปลผลคำตอบ “ไม่มี” ทั้ง 2 คำถาม ถือว่า ปกติ ไม่เป็นโรคชีมเคร้า ถ้าคำตอบ “มี” ข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้ง 2 ข้อ หมายถึง เป็นผู้มีความเลี้ยง หรือมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคชีมเคร้า ให้ประเมินด้วยแบบประเมินภาวะชีมเคร้าด้วย 9 คำถาม และรวมคะแนน การแปลผล (ตารางที่ 1)

แบบประเมินความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 10 กิจกรรม ได้แก่ การกินอาหาร ล้างหน้า ลุกนั่ง การใช้ห้องน้ำ การเคลื่อนที่ภายในบ้าน การลุกนั่ง เสื่อผ้า การขึ้นบันได การอาบน้ำ การกลับ การถ่ายอุจจาระและการกลับปัสสาวะ คะแนนเต็ม 20 คะแนน การแปลผล (ตารางที่ 1)

แบบคัดกรองสภาพสมองเบื้องต้น มีทั้งหมด 11 ข้อ ในกรณีที่ผู้ถูกทดสอบอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่ต้องทำข้อ 4, 9 และ 10 บันทึกคำตอบไว้ทุกครั้ง ทั้งคำตอบที่ถูกและผิดและให้คะแนนตามที่กำหนด การแปลผล คะแนนที่ลงสัญญาณของเสื่อม (cognitive impairment) แปล

ตารางที่ 1 เกณฑ์ / คะแนน และการแปลผลของแบบประเมิน

เกณฑ์ / คะแนน	การแปลผล
การประเมินภาวะโภชนาการ	
คะแนนการคัดกรอง (สูงสุด 14 คะแนน)	
≥ 12	ไม่เสี่ยงต่อการขาดอาหาร
≤ 11	มีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดอาหาร ประเมินต่อส่วนที่ 2
คะแนนการประเมินผล (สูงสุด 16 คะแนน)	
> 23.5	ไม่เสี่ยงต่อภาวะทุพโภชนาการ
17 - 23.5	เสี่ยงต่อภาวะทุพโภชนาการ
< 17	มีภาวะทุพโภชนาการ
คะแนนรวมภาวะซึมเศร้า	
7 - 12	ซึมเศร้าระดับน้อย
13 - 18	ซึมเศร้าระดับปานกลาง
≥ 19	ซึมเศร้าระดับรุนแรง
คะแนนรวม ADL (เต็ม 20 คะแนน)	
≥ 12	ไม่มีภาวะพึงพา (ผู้สูงอายุประเภทที่ 1 ช่วยเหลือตัวเองและช่วยคนอื่นได้)
9 - 11	มีภาวะพึงพาปานกลาง (ผู้สูงอายุประเภทที่ 2 ช่วยเหลือตัวเองได้แต่ช่วยคนอื่นไม่ได้)
0 - 8	มีภาวะพึงพาโดยสมบูรณ์ (ผู้สูงอายุประเภทที่ 3 ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้)

ผลคะแนนจุดตัดตามข้อที่กำหนดตามระดับการศึกษา กรณีไม่ได้เรียนหนังสือ จุดตัดน้อยกว่า 14 คะแนน เรียน ระดับประถมศึกษา จุดตัดน้อยกว่า 17 คะแนนและ กรณีเรียนสูงกว่าประถมศึกษา จุดตัดน้อยกว่า 22 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยพร้อมทีม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2552 โดยการสอบถาม/สัมภาษณ์ พร้อมกับตรวจวัดทางกาย ชั้นนำหนัก วัดล้วนสูง วัดความดันโลหิต วัดรอบเอว โดยทำหนังสือแจ้งสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดทั้ง 5 จังหวัด และประสานงานกับผู้รับผิดชอบ ในพื้นที่ ทั้ง 5 ตำบลตัวอย่าง เวลา สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายผู้สูงอายุตามบัญชีรายชื่อตัวอย่างล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัว และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามที่ได้นัดหมายไว้ โดยตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุกับบัญชีรายชื่อตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่

สามารถหาผู้สูงอายุตัวอย่างได้ครบตามบัญชีรายชื่อ หรือผู้สูงอายุเสียชีวิต ใช้กลุ่มตัวอย่างทดแทนที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน โดยผู้วิจัยบันทึกข้อมูลทั้งหมดของตัวอย่างที่ได้แล้วไม่ได้ตามบัญชีรายชื่อ รวมถึงกลุ่มตัวอย่างที่ทดแทนไว้ เป็นการวางแผนที่ดีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องในระยะยาว ในกรณีที่ผู้สูงอายุเดินไม่ได้ หรืออยู่ในสภาพพิเศษที่ต้องไปสัมภาษณ์ที่บ้าน มีเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นผู้นำทางตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมในแต่ละวันเมื่อเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล หากมีข้อบกพร่องจะได้ดำเนินการแก้ไขให้เสร็จลั่นในระหว่างที่อยู่ในพื้นที่

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ นำเสนอเป็นค่าความถี่

และร้อยละ

ผลการศึกษา

นำเสนอผลการวิจัยเป็น 6 ส่วน ได้แก่

1. ลักษณะทางประชากรของผู้สูงอายุ

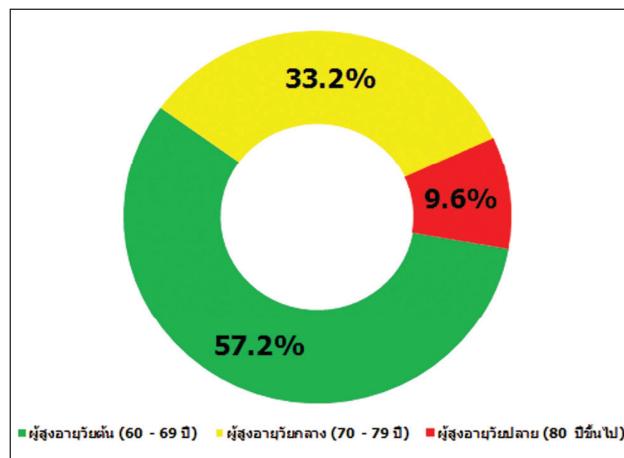
1.1 สัดส่วนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อแบ่งผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง 500 คน ออกเป็น 3 กลุ่มตามช่วงวัย คือ กลุ่มผู้สูงอายุวัยต้น (60 - 69 ปี) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลาง (70 - 79 ปี) และกลุ่มผู้สูงอายุวัยปลาย (80 ปีขึ้นไป) พบร่วมกันว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 57.2) เป็นผู้สูงอายุวัยต้น ร้อยละ 33.2 เป็นผู้สูงอายุวัยกลางและร้อยละ 9.6 เป็นผู้สูงอายุวัยปลาย (รูปที่ 3)

1.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 68.6 โดยทั้งกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้น (60 - 69 ปี) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลาง (70 - 79 ปี) และกลุ่มผู้สูงอายุวัยปลาย (80 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 67.1, 71.1 และ 68.8 ตามลำดับ การศึกษาส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 75.4 สมรส และอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 49.6 อาชีพ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 39.8 มีผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ตามลำพังร้อยละ 13.2 (ตารางที่ 2 และ 3 ตามลำดับ)

2. ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมประจำวัน



รูปที่ 3 ช่วงวัยของกลุ่มตัวอย่าง

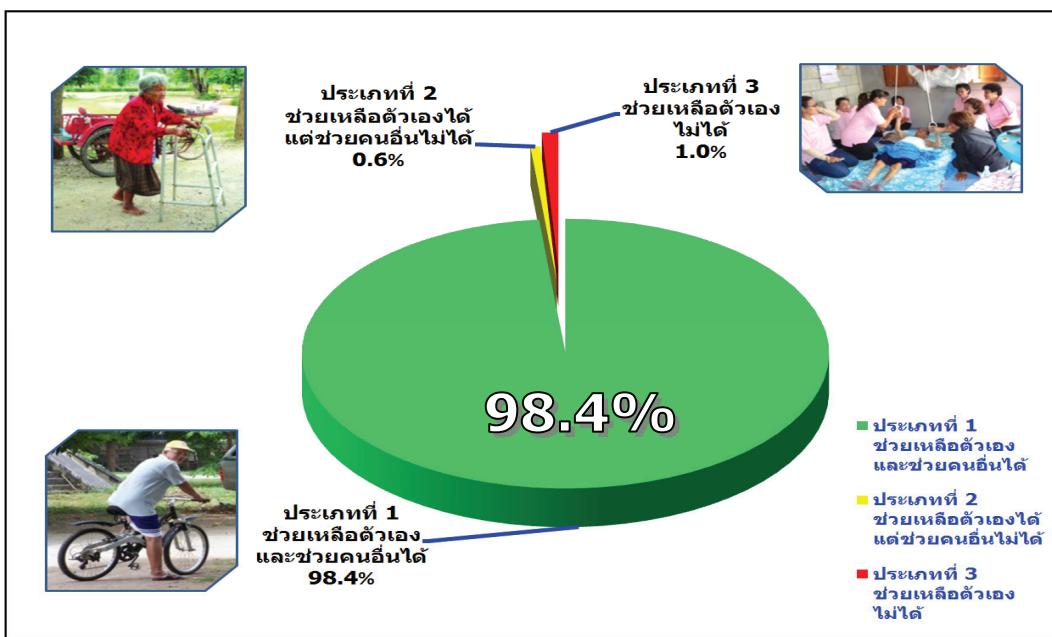
ตารางที่ 2 เพศของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
60 - 69	94 (32.9)	192 (67.1)	286
70 - 79	48 (28.9)	118 (71.1)	166
≥ 80	15 (31.2)	33 (68.8)	48
รวม	157 (31.4)	343 (68.6)	500

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : ร้อยละ)

ข้อมูลทั่วไป	ชาย			หญิง			รวม	
	กลุ่มอายุ (ปี)	60-69	70-79	≥ 80	กลุ่มอายุ (ปี)	60-69	70-79	
การศึกษา : ประถมศึกษา		71.4	81.1	80.0		74.5	83.1	54.6
สถานภาพสมรส : สมรส		89.3	70.8	40.0		45.2	29.7	6.1
และอยู่ด้วยกัน								49.6
อาชีพ : แม่บ้าน/พ่อบ้าน		25.6	33.3	60.0		40.6	54.3	24.2
การอยู่อาศัย : ตามลำพัง		3.2	18.8	13.3		12.5	19.5	13.2



รูปที่ 4 ความสามารถในการดำเนินกิจวัตรประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง

(Activities of Daily Living : ADL) (รูปที่ 4)

3. สถานะสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุประเมินสุขภาพตามความคิดเห็นของตนเอง พบว่าส่วนใหญ่ประเมินว่ามีสุขภาพปานกลาง ร้อยละ 56.4 วัดเลี้นรอบเอว ส่วนใหญ่ เพศหญิงมีรอบเอวเกินมาตรฐานมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 54.5 และร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

สายตาและการมองเห็น ส่วนใหญ่ปกติ ร้อยละ 64.0 หูและการได้ยิน ส่วนใหญ่ปกติ ร้อยละ 90.8 พันแท้ใช้งานได้ มีต่ำกว่า 10 เชือด ร้อยละ 29.8 ส่วนใหญ่ เป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 45.2

การออกกำลังกาย ส่วนใหญ่ใช้การยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ร้อยละ 48.0

พฤติกรรมเลี้ยง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 16.0 ลูบบุหรี่ร้อยละ 11.8

การหลอกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา เคยหลอกล้มร้อยละ 13.0 (ตารางที่ 4)

4. ผลการประเมินภาวะโภชนาการ

เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างที่คะแนนการคัดกรองแสดงว่าเลี้ยงต่อการขาดสารอาหาร (31.6%) มาประเมินภาวะโภชนาการ (assessment) ต่อ ส่วนใหญ่เลี้ยงต่อภาวะทุพโภชนาการ ร้อยละ 20.6 รองลงมาไม่เลี้ยงต่อภาวะทุพโภชนาการและมีภาวะทุพโภชนาการในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 5.6 และ 5.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

5. ผลการประเมินโรคซึมเศร้าในผู้สูงอายุ

เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างที่มีความเสี่ยงจากการคัดกรองโรคซึมเศร้าด้วย 2 คำถาม (25.2%) มาประเมินด้วย 9 คำถามต่อ ส่วนใหญ่ซึมเศร้าระดับปานกลาง ร้อยละ 14.8 รองลงมาซึมเศร้าระดับน้อย ร้อยละ 8.2 และซึมเศร้าระดับรุนแรง ร้อยละ 2.2 (ตารางที่ 6)

6. ผลการทดสอบสภาพสมองเบื้องต้น

ผลการทดสอบสภาพสมองเบื้องต้น ส่วนใหญ่ไม่สงสัยภาวะสมองเสื่อม ร้อยละ 93.8 (ตารางที่ 7)

ສຕານະສຸກພັດຊື່ສູງອາຍຸເຂົດ 17

ຕາມຈຳນວຍທີ 4 ສຕານະສຸກພັດຊື່ສູງອາຍຸເຂົດ

(ຫນ່ວຍ : ຂໍອຍລະ)

ສຕານະສຸກພັດຊື່ ພຸດທິກຣມສຸກພັດ	ໜາຍ			ຫຼັງ			ຮວມ
	ກລຸ່ມອາຍຸ (ປີ)			ກລຸ່ມອາຍຸ (ປີ)			
	60-69	70-79	≥80		60-69	70-79	≥80
ກວະສຸກພັດຕານ	58.5	62.5	66.6	52.6	57.7	54.5	56.4
ຄວາມຄົດແຫຼ້ນ: ປຳນັກລາງ							
ເສັ້ນຮອບເອວ							
ໜາຍ							
ປຣກຕີ	75.4	83.2	80.0	-	-	-	78.4
ເກີນມາຕຽບງານ	24.6	16.8	20.0	-	-	-	21.6
ຫຼັງ							
ປຣກຕີ	-	-	-	43.9	47.8	57.6	45.5
ເກີນມາຕຽບງານ	-	-	-	56.1	52.2	42.4	54.5
ສາຍຕາ, ກຣມອອນທີ່ນີ້ : ປຣກຕີ	64.9	58.3	60.0	72.9	55.1	56.5	64.0
ຫຼູມແລກການໄດ້ໃໝ່ນີ້ : ປຣກຕີ	90.4	83.3	80.0	94.8	89.0	90.9	90.8
ຟິນແທ້ໃໝ່ງານໄດ້							
ນີ້ອຍກວ່າ 20 ຊື່	53.2	76.9	80.0	55.2	75.6	97.0	65.2
ໂຣຄຣີອ່ວັງ : HT	36.2	50.0	66.6	41.6	55.9	36.4	45.2
ອອກກຳລັງກາຍ : ຍື້ດເຫັນຍິດ	44.7	54.2	13.3	51.0	53.4	27.3	48.0
ດື່ມເກົ່າງດື່ມເຄື່ອນໄຫວ	29.8	20.8	13.3	17.7	2.5	9.0	16.0
ກາຮັງນຸ່ງ	21.3	27.1	6.6	6.8	8.5	6.1	11.8
ກາຮັກດິນ	7.4	14.6	0	14.1	16.9	12.2	13.0

ຕາມຈຳນວຍທີ 5 ພລກາຣປະເມີນກວະ ໂກງານການ ຈຳແນກຕາມເພດແລະອາຍຸ

(ຫນ່ວຍ : ຂໍອຍລະ)

ພລກາຣປະເມີນ ກວະໂກງານການ	ໜາຍ			ຫຼັງ			ຮວມ
	ກລຸ່ມອາຍຸ (ປີ)			ກລຸ່ມອາຍຸ (ປີ)			
	60-69	70-79	≥80		60-69	70-79	≥80
ໄມ່ເສີ່ງຕ່ອງກວະຖຸພໂກງານການ	4.3	10.4	6.7	4.7	3.3	9.1	5.6
ເສີ່ງຕ່ອງກວະຖຸພໂກງານການ	15.8	18.8	26.6	18.3	28.3	48.5	20.6
ມີກວະ ຖຸພໂກງານການ	6.5	2.1	0	2.5	4.0	9.1	5.4
ຮວມ	26.6	31.3	33.3	25.5	35.6	66.7	31.6

ตารางที่ 6 ผลการประเมินโรคซึมเศร้าจำแนกตามเพศและอายุ

(หน่วย : ร้อยละ)

ผลการประเมิน ระดับการซึมเศร้า	ชาย			หญิง			รวม	
	กลุ่มอายุ (ปี)			กลุ่มอายุ (ปี)				
	60-69	70-79	≥80	60-69	70-79	≥80		
น้อย	8.5	2.1	6.7	9.9	6.8	12.1	8.2	
ปานกลาง	14.9	14.6	26.7	12.5	16.9	15.2	14.8	
รุนแรง	1.1	0	0	2.1	1.7	12.1	2.2	
รวม	24.5	16.7	33.4	24.5	25.4	39.4	25.2	

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบสภาพสมองเบื้องต้น (MMSE- Thai 2002) จำแนกตามเพศและอายุ

(หน่วย : ร้อยละ)

ผลการทดสอบ สภาพสมองเบื้องต้น	ชาย			หญิง			รวม	
	กลุ่มอายุ (ปี)			กลุ่มอายุ (ปี)				
	60-69	70-79	≥80	60-69	70-79	≥80		
ไม่ส่งสัญญาณเสื่อม	97.9	100.0	73.3	99.0	89.8	66.7	93.8	
ส่งสัญญาณเสื่อม	2.1	0	26.7	1.0	10.2	33.3	6.2	
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

วิจารณ์

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การได้ทราบถึงสถานการณ์ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุทำให้วางแผนการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องเพื่อให้คงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพที่ดีของผู้สูงอายุ จากการล้มภาษณ์และตรวจวัดทางกายผู้สูงอายุทั้ง 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ทำให้ผู้สูงอายุได้รับบริการด้านสุขภาพเชิงรุก มีความพึงพอใจ และตรறหนักในการดูแลสุขภาพตนเอง โดยเฉพาะผู้สูงอายุเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ การสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 4 ภาคของไทย ของสถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ พ.ศ. 2549⁽⁵⁾ สอดคล้องกับ A Profile of Older Japanese 2009 ของ

International Longevity Center⁽⁶⁾ และ Health of the Elderly in South-East Asia: A Profile ของ WHO⁽⁷⁾ (ประเทศไทย) และในประเด็นสถานภาพสมรส สมรสและอยู่ด้วยกัน (ประเทศไทย) พบว่าสัดส่วนของผู้สูงอายุช่วงวัยปลาย (80 ปี ขึ้นไป) ซึ่งเป็นกลุ่มที่บอบบาง ไม่มีแรงหรือหง่อม มีร้อยละ 9.6 นับว่าเป็นภาระที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์นี้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นอกจากนั้นยังพบว่ารายได้หลักจากบุตรลดลง อาจเนื่องจากอัตราส่วนเกี้ยวนุ่นผู้สูงอายุ (potential support ratio) ลดลงอย่างต่อเนื่อง (ปี 2550 ลดลงมาเหลือ 6.3%) สอดคล้องกับการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ⁽⁸⁾ และการสำรวจภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนไทยโดยการ

ตรวจร่างกายครั้งที่ 3 (พ.ศ. 2546-2547) ของ เยาวรัตน์ ประปักษ์ชามและพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์⁽⁹⁾ เป็นที่น่าสังเกตว่าแหล่งรายได้จากการได้รับเบี้ยยังชีพมีจำนวนเพิ่มขึ้นเนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จัดสรับเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่คนเดียวตามลำพังสูงขึ้น หากเทียบกับการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (7.7%) เลี้ยงต่อภาวะซึมเศร้า ครึ่งหนึ่งของผู้สูงอายุประเมินว่าตนเองมีสุขภาพปานกลาง สอดคล้องกับการสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 4 ภาคของไทย ของสถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ พ.ศ. 2549 สอดคล้องกับ Health of the Elderly in South-East Asia: A Profile ของ WHO⁽⁷⁾ (ประเทศไทยลังกา) แต่สูงกว่าการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ⁽⁸⁾ มีพฤติกรรมเลี้ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 16.0 ซึ่งสูงกว่าการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติและการสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 4 ภาคของไทย ของสถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ พ.ศ. 2549⁽⁵⁾ (ข้อมูลจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) วันที่ 17 พฤษภาคม 2552 นำเสนอสถิติที่น่าสนใจว่าคนไทยดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 1 ในภาคพื้นเอเชียและมากเป็นอันดับ 5 ของโลก นอกจากนั้น ข้อมูลล่าสุดยังระบุว่า มีคนไทยบริโภคแอลกอฮอล์ถึง 15 ล้านคน คิดเป็นประมาณ 1 ส่วน 4 ของประชากรทั้งหมด⁽¹⁰⁾ และจากการที่ผู้สูงอายุเป็นโรคความดันโลหิตสูงจำนวนมากเกือบครึ่งหนึ่ง นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาการสมองเสื่อม⁽²⁾ เหล่านี้ล้วนต้องการการดูแลและบริการด้านสุขภาพเพื่อให้มีสุขภาพดี และเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองได้

นอกจากนี้พบว่ากลุ่มผู้สูงอายุวัยปลายชีวิต (80 ปีขึ้นไป) มีสัดส่วนของผู้ที่เหลือฟันแท่น้อยกว่า 20 ซี่ สูงกว่ากลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้น สัดส่วน

ของผู้สูงอายุหญิงที่เหลือฟันแท่น้อยกว่า 20 ซี่สูงกว่าผู้สูงอายุชาย (97.0% และ 80.0%) การที่ผู้สูงอายุมีฟันแท้ใช้งานได้น้อยกว่า 20 ซี่ ทำให้กินอาหารได้ไม่ดี มีปัญหาในการบดเคี้ยว⁽¹¹⁾ ซึ่งมีผลต่อการขาดสารอาหารโดยปกติกลุ่มผู้สูงอายุวัยปลายชีวิต (80 ปีขึ้นไป) พบว่าเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายน้อยกว่า 19 มาตรฐานที่สุดร้อยละ 33.3 จากผลการคัดกรองผู้ที่เลี้ยงต่อการขาดอาหาร (screening) พบว่าเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายน้อยกว่า 19 มาตรฐานที่สุดร้อยละ 33.3 นอกจากนั้นยังเลี้ยงต่อการขาดอาหารมากที่สุด ร้อยละ 66.7 และมีภาวะทุพโภชนาการมากที่สุดอีกด้วย (9.1%)

จากการวิจัยครั้งนี้ได้ต่อยอดพัฒนาเป็นตัวชี้วัด และใช้เฝ้าระวังสถานะสุขภาพผู้สูงอายุ โดยพิจารณา นำร่องในบางอำเภอของจังหวัดในเขตรับผิดชอบก่อน หากได้ผลดีจะดำเนินการทั้งเขตในลำดับต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ในความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์คุ้ลสิทธิ์ พรบรรหารุโโนทัย มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมทั้ง นายแพทย์วีระชัย สิทธิปิยะสกุล คุณบุญสนอง กิจโภุคุณย้อนมัยที่ 9 พิษณุโลก และนายแพทย์มนู วาทิสุนทร กรรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ; 2550.
- ฤทธิชัย จิตพันธุ์กุล, นภัสพร ชัยวรรณ, ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, ศรีวนิช ฉันศิริกาญจน์, ประคง อินทรสมบัติ, มัณฑนา พนา นิรนามัย. ผู้สูงอายุในประเทศไทย รายงานการทบทวนองค์ความรู้และสถานการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนข้อเสนอแนะทางนโยบายและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย; 2544.
- ประเสริฐ อัลลันด์ชัย. การบริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุไทย ในระดับปฐมภูมิ. กรุงเทพมหานคร: คณะแพทย์ศาสตร์ ศิริราช พยาบาล; 2552.
- กระทรวงสาธารณสุข. แผนพัฒนาสุขภาพฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข; 2544.

5. สถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ. การสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 4 ภาค ของไทย. กรุงเทพมหานคร: กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข; 2549.
6. International Longevity Center (Japan). A profile of older Japanese. Tokyo: International Longevity Center; 2009.
7. World Health Organization. Health of the elderly in South-East Asia: a profile. New Delhi : World Health Organization; 2004.
8. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ; 2550.
9. เยาวรัตน์ ปรีปักษ์ขาม, พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์. การสำรวจสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนไทย โดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2546 – 2547. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข; 2549.
10. ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.). สถิติคู่มือakkosod [online] [สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2552]; แหล่งข้อมูล URL:<http://chaopraynaewx.com/blog/kulwit>
11. ประทีป พันธุ์วนิช. คณะทันตแพทย์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร; 2549. [online] [สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2552]; แหล่งข้อมูล URL:<http://board.narai.com>

Abstract Health Status of Elderly in Region 17

Linda Siripaban, Supanee Kaewpinit

Health Region 9 Phitsanulok Center, Department of Health

Journal of Health Science 2010; 19:747-56.

The objective of this descriptive research was to study health status of 500 samples of the elderly in region 17 chosen through a multi-stage sampling. Data collection was conducted using questionnaires, interview and physical examination between July and August 2009. Data was analyzed by employing descriptive statistics: percentage and frequency.

It was found that 68.6 percent of the sample group was female, early old age (60 - 69 years) 57.2 percent, medium-old (70 - 79 years) 33.2 percent and advanced age (80 and over) 9.6 percent. Most of them were graduated from primary school, married (49.6%); full ADL, self-assessment showed their health status at a moderate level (56.4%), hypertension (45.2%), cognitive impairment (6.2%), malnutrition (5.4%), and severe depression (2.2%). The findings suggested that health surveillance among elderly should be systematically conducted, so as to improve their quality of life.

Key words: **health status, elderly**